

[Indenrigsministeren.]

det ærede Medlem foretog ikke een, men mange Gange i sit første Indlæg —, der gjorde det naturligt for mig at minde det ærede Medlem om, at der havde været Valg den 2. December i Fjor.

Naar saa endelig det ærede Medlem siger, at den Tid skal nok komme, da det ærede Medlems Tanker paa det Omraade, der her beskæftiger os, bliver de sejrende, bliver dem, der gennemføres, ja vel, saa skal jeg ikke benægte Muligheden deraf. Der staar jo to Opfattelser skarpt mod hinanden paa dette Omraade, to Opfattelser af social, erhvervsmaessig og politisk Art, og hvilken der vil sejre, skal jeg ikke spaa om. Jeg haaber ikke, det skal blive det ærede Medlems Opfattelse, der sejrer, jeg tror, det vilde være en Ulykke for Samfundet, om dette skete. Vi har jo heldigvis faaet et Eksempel i vore Dage, som viser den rendyrkede Marxismes Velsignelser, og som jeg henviser det ærede Medlem til at tage nærmere i Beskuelse. Det hindrer jo ikke, at det ærede Medlem her kan optræde som Spaamand, hvad han altsaa ogsaa har gjort. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at af alle Fag er intet saa vanskeligt at udøve som det profetiske, for medens der i andre Fag er den naturlige Delingslinie mellem de duelige og de uduelige, er der i Profetfaget at regne med de sande og saa en anden Klasse. Jeg synes, at det ærede Medlem, inden han indlader sig paa at udøve denne Virksomhed, skulde foretage en nærmere Undersøgelse af, hvilken Klasse han har Sandsynlighed for at komme til at høre til.

Carl F. Madsen: Naar den højtærede Minister begyndte med en Udtalelse om, at man skulde unnlade offentligt at forvanske Udtalelser, og sagde, at man skulde bestræbe sig for Redelighed i Debatten, skal jeg bemærke, at jeg bestræber mig altid for at være redelig i Debatten; jeg fremfører kun efter min bedste Overbevisning de Ting, som jeg anser for at være rigtige, og jeg vil haabe, at jeg altid skulde blive i Stand til at sige det samme om min ærede Modpart.

Den højtærede Minister var dernæst inde paa Spørgsmaalet om Virkningen af vore Overenskomster. I og for sig ligger det lidt udenfor den Sag, vi behandler i Dag, men da den højtærede Minister har fordybet sig i det, maa det vel ogsaa være mig tilladt at give et Svar. Gennem Aarene

— og det er en meget lang Aarrække — er der, som jeg allerede har sagt, gennem Arbejdsgiverorganisationerne og Arbejderorganisationerne blevet aftalt Løn- og Arbejdsvilkaar. Til Tider er det gaaet noget fremad for Arbejderne, til andre Tider, naar Arbejdsgiverne var stærkere, er det gaaet noget tilbage, til andre Tider igen har man ligget stille. Men naar den højtærede Minister nu henviser til det Ansvar, jeg har, og til det Billede, som tegner sig ude i Samfundet med den omfattende Arbejdsløshed, vil jeg gerne hertil sige, at jeg har intet som helst at bebrejde mig i saa Henseende. Arbejdsløsheden har jeg ikke skabt, og den er ikke skabt ved de Lønninger, Arbejderne har, ej heller ved Arbejdstiden. Det er andre Forhold, der spiller ind her. Vi var i 1920 paa Højdepunktet med vore Lønninger, men efter den Tid er Lønningerne gaaet ned, mere end Pristallet er faldet. Lønningerne er gaaet ned med ca. 40 pCt., medens Pristallet kun er gaaet ned med ca. 35 pCt., og i den skriftlige Diskussion mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, som har været offentliggjort, har Arbejdsgiverforeningen ikke kunnet bestride Rigtigheden af, at der er Tusinder og atter Tusinder af Kvinder, ugifte og gifte — altsaa selvforsørgende Kvinder —, hvis Lønninger ligger betydeligt under 30 Kr., ja, der er Lønninger helt nede paa 25 Kr. om Ugen. For Arbejdsmandenes Vedkommende er Forholdet dette, at Lønningerne for Tusinder og atter Tusinder ligger under 50 Kr., nede ved 40 Kr., om Ugen, og for faglærte Arbejders Vedkommende ligger Lønningerne nede under 60 Kr. for Tusinder og atter Tusinder. De Tal er skrevet til Arbejdsgiverforeningen ikke mindre end to Gange, tror jeg, uden at Arbejdsgiverforeningen har bestridt Rigtigheden deraf. Og saa maa man huske, at disse Lønninger har Arbejderne ikke hele Aaret igennem. De har maaske Arbejde i 1 Uge, eller i 2, 3, 5 Uger, men saa kommer der en 6te eller 7de Uge, hvor de faar Lov til at gaa paa Gaden for at søge noget andet. Eller man kommer til Juleugen, hvor det er almindeligt, at Fabrikkerne lukker for at gøre Regnskab. Der er saa mange Forhold, der spiller ind, naar man skal bedømme Arbejdernes Lønninger, og derfor maa man være forsigtig med at fremkomme med stærke Udtalelser. De Lønninger, Arbejderne har, er ikke for høje, naar Hensyn tages til, at de skal svare enhver sit, og det er dog vel Mening. De skal betale Husleje. Huslejen er steget ganske betydeligt